

זמן קצר לאחר מכן, בכסלו תשכ"ג, נרצח נשיא ארצות הברית ג'ון קנדי תוך כדי נסיעה ברכב פתוח ברחובות העיר דאלאס שבטקסס. הרב העריך את קנדי כמנהיג הפועל למען שלום עולמי והבנה בין בני האדם ונשא הספר לזכרו בטקס אזכרה שהתקיים בבית הכנסת ישורון בירושלים.

הרב נסים דיגיש בהספרו את החובה לחלוק כבוד לכל אדם באשר נברא בצלם ובמיוחד לחלוק כבוד למנהיג עולמי שפעל להפיג את המתרחקות בין מעצמות תבל ופתח פתח של תקווה לשלום ולהבנה בין העמים. הרב נסים סיים את הספרו בתפילת אזכרה לזכר נשיא ארצות הברית: "אבינו שבשמים, מלא החסד והרחמים, זכור את נפש ורוח של האיש הגדול, כביר המעש והעצמה, ג'ון פיצ'ג'רלד קנדי, אשר יר זדונית הורמה עליו ונכרת מארץ החיים, בעוד אורו יהל והוא מרים את תקות השלום וההבנה בין העמים". ■

סיפורים מחייו של הרב יצחק נסים זצ"ל הראשון לציון והרב הראשי לישראל

חמד
בית חינוך כמשפחה
דמות החמ"ד תש"פ

בפני מוראות ימים אלה".

נספר כי באותם ימים הייתה בשיאה ה'מלחמה הקרה' בין ארצות הברית לברית המועצות וגרמה לחרדה רבה בעולם. באותה שנה, באוקטובר 1962, הציבה רוסיה טילים גרעיניים על אדמת קובה, וארצות הברית הציבה בתגובה נגד טילים כאלה על אדמת איטליה וטורקיה, וכל אחת מן המעצמות איימה לפגוע באחרת. מתיחות זו התפוגגה לאחר פגישה בין מנהיג ברית המועצות ניקיטה חרושצ'וב ונשיא ארצות הברית ג'ון קנדי, שנחזור אליו בסוף סיפורנו.

עם מותו של האפיפיור יוחנן ה-23 פרסם הרב נסים באופן חריג הספר לכבוד האפיפיור ובו כתב: "פטידתו עשויה לצער את כל שוחרי השלום ואהבת האדם בעולם", כי "מראשית כהונתו נסך בכנסיה רוח חדשה, התעלה מן הקטנות והוכיח את עליונות הרוח", ו"יש להצטער כי בטרם השלים תכניותיו, לטיפוח השלום וההבנה, הלך לעולמו".

מי שעקב אחרי סיפורינו לאורך השנה כבר יודע כי הרב נסים הקפיד להביא את עמדתה של תורת ישראל בכל עניין ציבורי שעמד על הפרק ולא נשא פנים לאיש, וזאת מתוך אמונה והכרה כי ערכי הנצח של היהדות צריכים להנחות את המדינה היהודית הצעירה ואת האנושות כולה.

לכן פרסם הרב נסים בשנת תשכ"ג הודעה התומכת בקריאת האפיפיור יוחנן ה-23 לצמצום הנשק הגרעיני, וכן עשה בהכרזה נוספת של אפיפיור זה נגד גזענות ובעד שוויון וחירות לכל בני המין האנושי.

הרב נסים כתב אז: "שאיפת היהודים היתה מאז ומעולם לעשות לתיקון העולם ולקיום חזון הנביא וכיתתו חרבותם לאתים וחנייתתיהם למזמרות, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה", והכריז: "הגיעה העת שראשי הרתות ישתתפו פעולה כדי לרסן את תאוות השלטון וההתעצמות בכלי משחית כדי לשמור על האנושות משואה כדי שמאמצי האדם יוקדשו לישובו של עולם. הרוח הרתית והאמונה הן המעצור הגדול ביותר